

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Martie st. v.

Numai cincisprezece minute?

Puțin de tot a stat în Budapesta trenul regal al părechii domnitoare din regatul vecin al României.

În Viena dela 21 până la 24 Martie n. regele Carol a fost oaspele Maiestății Sale Monarhului nostru. Dela 22 până la 24 și regina Elisaveta. Părechia domnitoare română a fost tratată în castelul Curții din Viena în modul cel mai intim și mai gingaș. În fine despărțirea părechii domnitoare române de Preaînaltul Ei Ospătar a întrecut chiar și întimitatea dela întâlnirea cu ocaziunea sosirii oaspeților în spitala Curte a Vienii.

Și cu toate aceste a doua capitală, Budapesta, n'a fost luată în considerațiune decât în minimul posibil de timp, în timpul de cincisprezece minute!

Dar' va ține cineva, ce are aceasta a face? Rămânerea mai mult sau mai puțin a unui tren regal într'o gară, n'are nici o însemnătate politică. Ear' neavând însemnătate politică puțin împoartă, dacă un tren regal stă într'o gară mai mult și într'alta mai puțin.

Este cu toate aceste curios lucru, că de regulă așa se întâmplă cu părechia domnitoare română: Budapesta este numai o stațiune trecătoare; Viena este stațiune pentru petrecere. De doisprezece ani încoace, dacă nu mai de mult, de câte-ori regele și regina, sau regele ori regina au trecut dela București spre Occident, sau dela Occident spre București, în Viena s'au oprit pentru timp mai mult, dar' nu în Budapesta.

Demonstrațiune politică nu poate să fie. Capetelor încoronate și mai cu samă regelui Carol și reginei Elisaveta nici nu li se prea șede a demonstra și încă tocmai față cu Budapesta.

Întâmplare oarbă ear' nu poate fi. Și totuși o cauză trebuie să fie.

Regele Carol este un suveran constituțional foarte conștient. Înșușirea aceasta îl face să fie foarte prudent și foarte corect în procederea Sa politică. Dinsul nu suferă, ca să se pună vre-odată în colisiune cu sentimentul public al poporului de sub sceptrul Seu.

Nu poate fi vorba din partea părechii domnitoare române de vre-o demonstrațiune și totuși nici de întâmplare oarbă nu poate fi vorba, când Budapesta este ocolită mai în toate călătoriile suveranilor din vecinătate.

În prima linie se poate că impregiurările monarhiei pretind, ca Viena, rezidența veche a monarhilor austriaci, care sunt totodată și regi ai Ungariei, să fie preferată capitalei Ungariei. Mai ales însă când călătoriile nu se fac numai din motive de curtenire, ci și din motive politice.

Este de însemnat, că călătoria de acum este o călătorie, ale cărei motive nu sunt de loc politice.

Ear' dacă demonstrațiune politică nu este, și întâmplare oarbă încă nu poate fi că suveranii români consideră de regulă mai puțin capitala Ungariei, cum se explică fenomenul acesta?

Noi nu-i scim da altă explicare decât cum am mai țis, că regele României stăruie a nu veni în colisiune cu sentimentul public al poporului din țeara sa.

Își mai aduc aminte, cel puțin unii dintre cetitori, despre o enunțațiune a ministrului-president Brătianu, făcută în camera României. Acest ministru a expus foarte clar pozițiunea ce o iau Români de dincolo, se înțelege afară de vre-o câțiva extremiști, față cu noi cu Români din monarhia austro-ungară. Ministrul Brătianu a asemănat pozițiunea Românilor de dincolo cu a noastră, cu pozițiunea dintre un frate și o soră măritată. Fratele n'are să se amestece în casa cumnatu-seu. Nu este însă pentru aceea exclusă durerea fratelui de soră, mai ales când va băga de samă, că sora în casa cumnatu-seu nu este tratată după-cum a așteptat ea și după-cum ar fi așteptat fratele să fie tratată.

Comparațiunea este atât de clară și atât de explicită, încât nu mai are lipsă de multe comentare. Ea însă ne spune totodată, care este sentimentul public în România, dacă nouă ne merge bine și sântem mulțumiți și care este dacă nu ne merge bine și nu sântem mulțumiți. Acă însă se termină efectul politic al dragostii fraților, pentru-că fratele poate să compătimizească pe soru-sa, dacă este nefericită cu bărbatul seu,

dar' nu se poate amesteca în trebile casnice ale cumnatului seu.

Se vede dar', că sentimentul public în România pentru noi Români din țerile ungurești este altul și pentru cei din Bucovina ear' altul.

Și lucrul este foarte firesc. Pentru-că aceia, adevă noi cei din țerile ungurești suferim, ear' acestia, adevă Bucovina, se bucură de o soartă mai bună.

S'ar pute acum ca suveranii României să se oprească la sărbători în capitala Ungariei?

De ce nu? Cine 'i-ar pute oprî?

Cu toate aceste, eată că nu o fac, pentru-că respectează sentimentul public al supușilor lor, cu care ca suverani constituționali nu vor să se pună în contradicțiune.

Numai așa se poate explica oprirea cea scurtă a suveranilor din România în Budapesta, accentuată de unele diare din Viena ostentativ.

Afacerea protopopului Simeon Popescu.

Conform promisiunii de ieri, punem în fața cetitorilor nostri recursul, pe care cei dece membri scurtați în drepturile lor 'i-au prezentat consistorului arhiepiscopar prin oficiul protopresbiterial al tractului Sibiului.

Prea venerat consistor arhiepiscopar!

În contra listei membrilor sinodului parochial din Sibiu-cetate, statorite pe anul acesta, noi subscrișii meseriași așternem următorul

„Recurs:

I. Comitetul parochial al acestei parochii, precum se vede, basat pe informațiuni neexacte, că următorii dintre noi: 1. Imbăruș Nicolae, 2. Mihai Ioan, 3. Lucian Alexandru, 4. Balteș Samuil, 5. Ardelean Vasile, 6. Moga Ioan am fi în restanțe cu taxele anuale pentru fondul școlar, sub cuvânt că nu ne împlinim datorițele parochiale ne-au șters din lista membrilor parochiali. Când s'a ținut prima ședință a sinodului parochial din acest an și s'a cetit lista prezentată de comitetul parochial, ne-am înfățișat și noi spre a face us de dreptul ce ni-l dă ș-ul 5 din Regulamentul pentru parochii, anume a reclama în contra listei. Majoritatea sinodului însă n'a voit să ne asculte, neputând noi dovedi, că ne-am împlinit datorițele parochiale, căci noi nu puteam prevedea, că vom avea lipsă de documente. Nici glasul presidiului, carele a recomandat sinodului să ne cruțe, n'a fost ascultat, și lista prezentată de comitet cu exchi-

darea noastră s'a adoptat, enunțându-se și spunându-ni-se, că îndată-ce ne vom răfui restanțele la fondul școlar, eventual vom dovedi că nu sântem în restanță, vom fi primiți în listă.

În ședința a doua a sinodului ne-am prezentat documentele de plătire de pe anul ultim de gestiune 1887, ba unul dintre noi, care-și păstrase cuitanțele a prezentat de pe anii 1885, 1886 și 1887, cerând să fim incluși în listă, și sinodul parochial în majoritatea sa, condusă de dl Partenie Cosma, a scuit concludus ședinții I și pe noi ne-a exchis din sinod, din cauză că scia, că nu sântem aderenți ai d-sale. De altă parte însă comitetul parochial nu s'a genat a induce în listă și membri din altă parochie, exemplul dl Nicolae Pop, secretar financiar, carele după aculul sub 'i. este membru al parochiei Sibiului suburbii-Iosefin, dar' fiind d-lui un aderent al d-lui Cosma et comp. a fost indus în listă și a venit în sinod, unde a exerciat dreptul ce nu-l avea, și care nouă ni s'a denegat — numai spre a forma majoritate în sinod și a introduce și în biserică dictatura. Afară de aceasta spre a se vedea și mai drastic modul abusiv, în care comitetul a purces la compunerea listei membrilor, observăm, că unul dintre noi, Ștefan Moga, carele se afla în restanță cu taxele fondului școlar, dar' carele s'a declarat aderent al d-lui Cosma, a fost primit în listă, după-ce prin concludus 'i-s'a relaxat datoria. Despre toate aceste s'a tratat și în sinod și credem că actele trebuie să dovedească.

Cumcă noi, cei exchiși, ne-am împlinit datoria și cătră fondul școlar, dovedim cu cuitanțele de pe anul ultim de gestiune, pe care le alăturăm aici în copii autentice sub 'i. păstrând originalele în arhivul protopresbiterial, unde se pot vedea.

După cât scim noi, datorițele creștinesci parochiale nu constau numai în răspunderea la casa bisericii a unei taxe de 1 fl. la an, după-cum scim cu pozitivitate că stă lucrul cu slujbașii cei mulți ai d-lui Cosma dela „Albina“, pe care nu-i vede nimenea în decursul întregului an o singură dată la sf. biserică; de binele ei nu se interesează decât când e vorba de vre-o alegere și sânt comandați de stăpânul lor; pe preot cu sf. cruce în locuțele lor nu-l primesc, la susținerea lui cu nimic nu contribuiesc. Ei cu toate aceste, deși nu-și împlinesc datorițele parochiale, sânt incluși în lista membrilor sinodali, fiindcă sânt slugi plecate ale stăpânului. Noi, care ne împlinim cu sântenie toate datorițele cătră sf. biserică și preotul ei, dar' care ținem să fim oameni liberi, să trăim din munca noastră cinstită, fără a ne țiri înaintea celor puternici: noi fiindcă nu sântem slujbași, ci măestri independenți, sântem prin vol-

) Cel cu candidatura de deputat distal în cercul Zarandului și acela, pentru care la alegerile trecute de deputați congressionali s'au întrepris organele guvernului.
Red. „Tribunei“.

nicie exchiși dela exercierea drepturilor constituționale bisericesci. Acesta nu este spiritul bisericii noastre, ci este chiar contrarul, și cine îl susține risipește biserica, nu o zidesce.)

II. De altă parte următorii: 1. Emil Vintilă, pantofar. 2. Andreiu Balteș, tipograf. 3. Nicolae Mihaiu, pantofar. 4. Lazar Călborean, pantofar, fiind vechi parochieni și împlinind toate datorițele ce s'au cerut dela noi ca credincioși ai bisericii, am cerut prin acte în regulă să fim primiți în membrii sinodului parochial. Și fiindcă nici noi nu sântem aderenți ai d-lui Cosma, majoritatea sinodului nici n'a vrut să între în pertractarea cererilor noastre, ci, temându-se că noi îi vom maiorisa, a hotărât, ca la șfșitul sinodului să pertracteze și acele cereri, adevă după-ce domniile lor își vor fi făcut pe plac la alegerea comitetului și epitropiei parochiale.) Înzadar le-a spus în repețite rânduri președintele, că prin astfel de violențări domniile lor risipesc biserica, nu o zidesc, înzadar antecesorul parochului actual, dl asesor Z. Boiu, s'a provocat la spiritul liberal al bisericii noastre și la praxa de până acum, după care ori-cine când a cerut a fost primit cu brațele deschise în sinul sinodului spre a conlucra la binele bisericii, căci noi am fost respinși, ca și cei exchiși, amintiți mai sus. Ba ni s'a spus hotărât, că numai în anul următor 1889 ne vom pute bucura de drepturile de membri ai sinodului.

Noi scim, Preavenerat consistor, că până acum s'au primit membri ai sinodului și dacă s'au insinuat numai verbal și au fost cunoscuți, s'au primit în mijlocul anului și li s'au acordat drepturile de membri. 4)

Noi ne-am prezentat cu cererile noastre în toată regula la sinodul ordinar, care dator era ca cel dintâiu obiect să pertracteze cererile noastre, spre a ne induce în listă și a ne acorda dreptul cel mai sfânt de a contribui și noi la constituirea parochiei.

Fiindcă noi sântem măiestri, se vede că în ochii domnului Cosma & conșoții sântem mai slabi decât servitorii dela „Albina“, pe care spre a ave voturi în Sinod dl Cosma 'i-a scuit induce în listă și apoi aduce pe toți până la unul să voteze — contra noastră.

Noi am fi insinuat în sinod recursul nostru, dar' am fost nebăgați în samă, și astfel îl așternem pe calea aceasta, protestând sărbătorește contra exchiderii noastre din lista membrilor sinodali și cerând ca tot ce a făcut acest sinod parochial în mod abusiv să se declare de nul și nevalid, sistându-se ori-ce

) Să o scie Înalt Preasfinția Sa, că dacă susține acest spirit se face însuși culpabil de risipirea bisericii.
Red. „Tribunei“.) Un membru bătrân al sinodului a strigat: „Numai să alegem comitetul și epitropia, apoi puteți ave drept și voi!“
Red. „Trib.“) Dl P. Cosma a venit vara în Sibiu și toamna a luat parte la alegerea de deputat congressional. — Dl Iuliu Popescu, funcționar la „Albina“, s'a primit de membru în sinod extraordinar însinuându-se o șep-tămână înainte de alegerea de deputat congressional.
Red. „Trib.“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cinci săptămâni în balon.

— Roman. —

De

Jules Verne.

Capitul XXI.

(Urmare.)

O ceartă nobilă. — Ultima jertfă. — Aparatul de expansiune. — Dibăcia lui Joe. — Mieșul nopții. — Doctorul în sentinela. — Kennedy în sentinela. — El adoarme. — Incendiul. — Urletul. — Afară de primăjdie.

Doctorul Fergusson statorî înainte de toate situația locului după înălțimea stelelor; el se afla abia 25 de mile de Senegal.

— Tot ce putem face, fraților, — țise el, după-ce s'a orientat pe harta sa, — este, să trecem rîul; de oare-ce însă pe aci nu sânt nici poduri nici bărci, este neapărat de lipsă, să trecem rîul cu balonul și spre acest scop trebuie să ne mai ușurăm.

— Dar' eu nu vîd cum vom pute face aceasta, răspune vîntătorul, care își temea armele; — dacă cumva nu s'a jertfi unul dintre noi, rămînînd înapoi . . . și eu 'mi-aș vîndica mine acest onor.

— Așa țeu, — replică Joe, — doar' nu e obiceiul meu . . .

— Nu este vorba de salturi, amice, ci de aceea, ca să ajungem pe jos la țermul de

Vest al Africeii, — observă Kennedy; — eu sînt un bun pedestraș, vîntător bun . . .

— Eu nici când nu mă învoesc cu asta, — ripostă Joe.

— Nobila voastră ceartă e superfluă, amicii mei, — țise Fergusson; — sper, că nu vom ave să usăm de acest ultim remediu; de altfel fiind de lipsă, n'am ave cauză de ce să ne despărțim la trecerea pedestraș a ținutului.

— Asta-i o vorbă sănătoasă, — țise Joe, — o primblare mică nu poate să ne fie de stricare.

— Dar' înainte de aceea, — replică doctorul, — vom încerca un ultim remediu pentru de a ne desopvîra „Victoria“.

— Ce anume? — întrebă Kennedy — sînt curios să sciu.

— Trebuie să lăpădăm vasele aparținătoare aparatului, bateria electrică și țeva serpentină; avem apoi cam cu 900 punți mai puțin de a căra prin aer.

— Dar' Samuil, cum ai să ții gasul în expansiunea cuvenită?

— Eu renunț la extinderea gasului; vom pute fi și fără de ea.

— Însă . . .

— Ascultați fraților; eu am scotit foarte exact câtă forță acxensivă ne mai rămîne; ea ajunge pentru de a ne duce pe toți trei împreună cu puținele scule rămase; abia vom mai ave 500 de punți împreună cu cele două ancure, care am de cuget să le păstreț.

— Iubite Samuil, — răspune vîntătorul, în afacerea aceasta tu ești mai competent; tu singur poți decide asupra ei. Spune-ne ce avem să facem și noi vom face.

— Vî stau la dispoziție, domnule doctor!

— Repet, fraților; este de mare importanță deciziunea noastră; este vorba să ne jertfim aparatul.

— Îl vom jertfi! țise Kennedy.

— La lucru! — exclamă Joe.

Și nu era un lucru ușor acesta; aparatul trebuia desfăcut în bucăți. Înainte de toate fu desfăcut aparatul de mixtură, apoi vasul foilor, și în fine acela, în care se efectua descompoziția apei. Cei trei călători trebuiau să aplice toate forțele pentru de a scoate aceste rezervoare din fundul gondolei, în care erau înțepenite. Dar' Kennedy era așa de tare, Joe așa de îndemnatic, Samuil așa de inventiv, încât își ajunseră în șfșitul scopul. Bucățile diferite fură aruncate una după alta și urme mari rămase în frunzișul sicomorilor indigita urmele, pe unde au dispărut.

— Bieții Harapi, cum se vor minuna, — țise Joe, — dacă vor găsi astfel de obiecte în codru; vor face încă idoli din ele.

Urmează apoi țevile, care erau vîrite în balon și legate cu țeva serpentină. Îi succese lui Joe să taie la câteva urme deasupra gondolei coturile de cauciu, dar' cu țevile mergea lucrul greu, căci aceste erau la

capetele lor extreme legate cu sirme de aramă de venil.

Acum desvoltă Joe o dibăcie admirabilă. Desculț, pentru de a nu sfășia învelişul, se urcă dînsul cu toată clătinarea balonului dealungul rociului până la culmea de sus a balonului și aci desfăcu cu mari greutateți discurile exterioare ce țineau țevile, în vreme ce se ținea tare cu o mînă pe suprafața aceasta lunoasă. Acum eșiră țevile pe dedeșopt ușor din balon, ear' acesta fu legat hermeticese la gură.

„Victoria“ scăpată de o greutate atât de însemnată, se ridică earăși în aer și ținea funia încordată.

Pe la mieșul nopții fură lucrările după multe oboseli terminate. Călătorii luară o cină de pennican și grog rece, căci foc nu-i mai pute pune doctorul lui Joe la dispoziție.

De altfel acesta și Kennedy abia mai puteau să steie în picioare.

— Culcați-vă prietenilor, — le țise Fergusson, — eu voi lua sentinela întâiu, la 2 oare îl voi trezi pe Kennedy, la patru să-l trezească apoi Kennedy pe Joe; la 6 oare plecăm, ear' cerul să ne scutească încă în ținea aceasta din urmă!

Fără să aștepte de a mai fi rugați, cei doi tovarăși ai doctorului se întinșeră pe jos și adormiră iute, cățînd într'un somn greu.

Noaptea era liniștită; câțiva nori se spălăciră la pătărul din urmă al lunei, ale cărei rațe dubii abia puteau să pătrundă întune-

recul. Fergusson se răzimasă de primăbele gondolei și se uita în toate părțile. El supraveghia cu îngrijire perdeaua întunecată a frunzișului, care se extindea pe fundul și îl impedează să vadă pămîntul. Sg. . . cel mai neînșănat îi părea suspect, și își țea sama chiar și cu șfșitul ușurel al frunzișilor.

El se afla în starea iritată, pe care numai o măreșce singurătatea, și în care fiind omul, îl conturbă fantome după delăturarea atător greutateți, în momentul, când scopul final era atât de aproape, — temerile sînt mai vii, iritațiunea mai mare; își pare că acum vede toate.

De altfel situația actuală nu oferia nimic liniștitor. Călătorii se aflau într'o țeară de barbari și avisați la un vehicul, care putea să le abdică serviciul în toată clipa. Doctorul acum nu mai conta exclusiv numai la balonul seu; trecuse timpul, când îl scia manua cu îndrăzneală, căci se putea încrede în el.

Între astfel de cugete 'i-se pără doctorului, că aude din când în când în codrul extins un șgomot nehotărît, 'i-se pără chiar odată, că zăreșce o flacără repede printre copaci, el se uită cu atenție încolo și-și îndreptă ochianul asupra regiunii; dar' nimic nu se mișca, era o tăcere încă mai mare.

A trebuit să fie de sigur numai o halucinațiune. El ascultă earăși, fără de a mai observa nici cel mai neînșănat șgomot. Sorocul sentineli sale trecuse, el trezi pe Kennedy și-i puse la inimă să fie cu toată luarea

activitate a lui până nu vom fi induși și noi în lista membrilor sinodali.

Ai Preaveneratului consistor archidiecezan.

Sibiu, în 9/21 Februarie 1888.

Nicolae Imberș m. p., pantofar; Ioan Mihai m. p., pantofar; Alexandru Lucian m. p., pantofar; Samuil Baltes m. p., pantofar; Vasilie Ardelean m. p., mésar; Ioan Moga m. p., ospătar; Emil Vintilă m. p., pantofar; Andrei Baltes m. p., tipograf; Nicolae Mihai m. p., pantofar; Lazar Calborean m. p.; pantofar.

După-ce în contra concluzelor sinodului parohial din Sibiu-cetate au intrat două recurese la oficiul protopresbiteral, protopresbiterul, care are dreptul să-și disolve sinodul, nu era numai în drept, ci chiar și dator a suspenda activitatea mai departe a sinodului, deoarece constituirea parohiei fără concursul celor deșce parochieni nu se putea efectui.

In medias res.

II.

Dumnezeule vecinic, cât de infectă este atmosfera politică în care trăim, ce descompunere în viața noastră socială! Atmosfera aceasta ne corumpă sângele, ne paralizează plămânii, ne năbușește, ne va ucide.

Trebuie să scăpăm de dînsa.

Se pot tolera multe în această lume, se pot tolera prostiile oamenilor, se poate tolera incapacitatea politică, dar corupțiunea nu.

Și corupțiunea e ceea-ce se petrece acum.

Din capul locului m'am hotărît a face numai o revistă generală asupra situațiunii noastre interne. Aceasta însă acum n'oi pot face, nu, cu atât mai virtuos, ca în împregiurările de față, când se fac cele mai revoltătoare atentate în contra moralului public, se nu 'mi-se impute judecată pesimistă în această materie.

Jos dar' cu masca!

Cetitorii "Tribunei" s'au putut informa din coloanele acestui diar asupra infamiilor ce s'au petrecut și se petrec astăzi îndeosebi în Sibiu și în Arad.

Cine le pune la cale?

Partenie Cosma din Sibiu și episcopul Ioan Mețianu din Arad.

Ecce homines!

Acestia sînt oamenii care corump moralul public, care atentează în contra veleităților de independență; acestia sînt cei mai de frunte agenți români ai guvernului, despre care s'a vorbit atât de des în coloanele acestui diar; acestia sînt oamenii, care au fost geloși de "nimbul lor politic" când s'a ivit în mijlocul nostru generalul Traian Doda, și căutau a zădărnici manifestațiunile pacifice, care s'au făcut pentru generalul Traian Doda.

S'e lui se dee deci voea a-i presenta pe acesti doi cameleoni politici în toată nuditatea lor.

Partenie Cosma, statură mijlocie, organism bine proporționat, figură veselă și mesinteligentă; Ioan Mețianu, statură înaltă, organism dezvoltat, figură scrutătoare și puțin inteligentă, — eată în câteva vorbe prima impresie pe care o produc acesti doi oameni în condițiuni normale și desinteresate.

Acesti doi oameni sînt o fidelă expresiune a mediului care 'i-au produs. Ei au și fondul națiunii române și forma ei. Raporturile lor cu Românii din țerele coroanei Stlui Stefan sînt raporturi de omogenitate, prin urmare mult mai statornice decăt ale altora, care sînt eterogeni.

Într'un sat, un țeran deștept are în totdeauna mai multă trecere, câștigă mai lesne încrederea și, în condițiuni normale, poate păstra mai multă vreme această încredere decăt o poate câștiga și păstra cel mai inteligent străin.

Oameni în bună stare fiziologică, ei n'au putut imagina în organismul lor, în tinerețe, mai multă cultură decăt putea imagina un bărbat sănătos din această țeară. Și nația noastră luată în genere, n'a ajuns încă la acel grad de dezvoltare intelectuală ca să poată produce prin cultură normală ceea-ce produce Anglia, Germania Franca sau alte țeri înaintate în progres. Pe cale anormală însă putem ave și noi ceea-ce alte țeri culte au pe cale normală.

Un om este în bunăstare fiziologică când impresiunile mediului nu-i strică echilibrul ființei lui: când diferitele sale facultăți se exercită și se desvoaltă în proporțiuni egale.

Scientificece, omul este cea mai înaltă expresiune a animalității, dar în fine animal; căci deosebirea între el și celelalte animale e numai o deosebire de grad. Axa fixă, împregiurul căreia se învîrtesce întreaga serie de animale dela cel mai microscopic până la cel mai perfect, e reproducțiunea. S'ar pute dice că acesta e singurul scop al vieții. Pe cât se scie, acest scop e urmărit cu o sfântă regularitate de toate animalele afară de om. Omul 'și-a permis să se abată dela această regularitate, de sigur fără să vrea și fără să scie, — și această abatere e cel dintăiu motor al diversificării lui colosale, și ca aspect și ca cultură.

Un fel de impresiuni are omul, care moștenesc și exercită regulat funcțiunea lui de căpetenie pe pământ; altfel de impresiuni are cel care moștenesc funcțiunea regulată, dar nu o exercită regulat, și cu totul alte impresiuni are acela, care nici nu moștenesc nici nu exercită regulat această funcțiune.

Omul care moștenesc și exercită regulat funcțiunea lui de reproductor nu e departe de animale, e acolo unde trebuie să fie, — și ca și animalele, se desvoaltă în echilibru, e mulțumit de soarta lui, e sănătos. Aceia însă, care nu păzesc regularitatea și mai cu samă aceia, care nici nu o primesc dela părinții lor, se departează mult de animal, prin urmare de echilibru, nu sînt nici odată mulțumiți de soarta lor, sînt bolnavi; și neîngrijindu-se, boala lor se termină în totdeauna, dacă nu la ei la moștenitorii lor, prin spargere, nu prin stingere.

Cheltuind mai mult decăt îi e dat să cheltuească, omul e silit să treacă marginile prezentului, să trăiască în viitor; — și dacă se întemplă ca în timpul acestui avans de cheltuială să lase moștenitori, acești moștenitori sînt sau ibridi în raport cu normalitatea nației părinților, sau străini, ca depărtare.

— Sînt Talibii, Marabuții lui Al-Hadji fără inoală, — țere doctorul.

Indo ea, — de fice impresora pe "Victoria"; poenetul uscăturilor se amesteca cu sisăitul cloambelor verđi; lianii, frunzele, toată partea viețuitoare a vegetațiunii se perdea în elementul distrugător, ochiul nu vedea decăt o mare gigantică de flacări. Copacii cei mari se desennau negru în cuptorul arđtor; și grămada aceasta de flacări, incendiul întreg se reflecta în nori astfel, încăt călătorii se credeau închiși într'un glob de foc.

— S'e fugim! — exclamă Kennedy, — la pământ! singura posibilitate de a scăpa!

Dar' Ferguson îl rețină cu mână tare, el se repeđi asupra funiei ancorii și o tăia cu o lovitură; flacările, care se urcără până la balon, se prelingeau deja pre lângă păreții lui luminați; dar' "Victoria" desfăcută de legăturile sale, se ridică peste 1000 de urme în aer.

Sbierături înfricoșate răsunară de sub frunziș, care se amestecau cu detunăturile de puci; balonul luat de un curent, ce s'a ridicat deodată cu ȕiorile apropiate, sbură spre apus.

Era la 4 oare dimineața.

(Va urma.)

Deosebirea între un om regulat ca un animal și unul neregulat este o deosebire de timp. Omul regulat e fruct verde, cel neregulat e fruct copt și prea copt. Sau, cel regulat e o balanță grosolană, cel neregulat e o balanță sensibilă și foarte sensibilă.

Fără oameni neregulați și abuzivi omeniarea n'ar fi ajuns la gradul de cultură, la care e ađi ajunsă.

Câte adevăruri pentru noi nu sînt ascunse în viitor! Câte din aceste adevăruri nu sînt aparente pentru abuzivi! Massa însă nu vede nimic, și pentru-că ea nu vede e firesc să huiduească pe cel care vede. Când însă ajunge și ea să vadă adevărul descoperit deja, atunci își cere scuze, prăznuind pe acela, care fusese mai puțin orb decăt ea.

A fi în raporturi de omogenitate cu această țeară însemnează a sta în același nivel de cultură cu ea și a ave și aceleași porniri.

Mediocritate și șiretenie, — aceasta e caracteristica țerii.

Că sub raportul culturii sîntem o națiune, ba chiar o țeară mediocră, cred că nici un om rațional și cunoscător nu o va contesta; că linia caracteristică și în relief a manifestațiilor cetățeanului nostru este șiretenia, eărăși nu cred că va fi negată de cei care cunosc bine pe țeran, pe tégrovet, — și chiar clasele noastre mai culte. Deci nu cred necesar a stărui asupra acestui punct, nici ca invederare, nici ca explicațiune.

În această situațiune dl Cosma și Mețianu nu le-a trebuit decăt vanitate și o dosă enormă de cutezanță, să nu ȕie obrășnicie, ca să ajungă sus, ca să domine massa. Și ca ori-ce om incult sau cu o cultură mediocră, d-nii Cosma și Mețianu au avut și au încă destulă cutezanță și destulă vanitate, ba încă în atât de mare dosă, că d-lor nu s'au distins în cariera lor politică prin nimic altceva decăt prin cinism și vanitate.

De unde însă la acesti doi oameni aceste însușiri atât de pronunțate?

Se scie, că omul este ceea-ce moștenirea și mediul l-au făcut să fie. Ei poartă în forma craniului, în expresiunea feței, în întreg chipul de a se manifesta, sumariul ființei lor.

Principiile artei de a cunoaște pe om după liniamentele corpului nu sînt bine formulate până acum; dar există persoane cu intuițiune dezvoltată și cu experiență, care practică cu mult succes această artă. Pentru astfel de persoane d-nii P. Cosma și I. Mețianu și ori-care altul, e o carte deschisă în fece moment. Eu îi voiui desface însă pe altă cale.

Episcopul Mețianu, e fiu de țeran — căraș, care în vremile cele bérâne umblase cu negoț dela Brașov până la Budapesta, va să ȕică un fel de neguțator; dl Cosma e fiu de "cupeț", cum se ȕice prin părțile beușene, sau un fel de negustor de vite. Un neguțator care nu e șiret o duce rău, ajunge la sărăcie; și părinții acestor doi oameni n'au fost de loc săraci, ba au fost fruntași semenilor lor.

D-nii Cosma și Mețianu nu prea 'și-au bătut capul cu cartea. Cine cetesc puțin judecă puțin; cine judecă puțin are hotăriri repeđi, necontrolate, — e energie și prea din cale afară îndrăsnă. Oameni care au, din contră, un raționament foarte puternic, n'au mai de loc îndrăsnă și sînt aproape incapabili de acțiuni prea din cale afară îndrăsnă, sau mai bine ȕis cinice, pentru-că meditația le paralizează acțiunea de acest fel.

Ca studenți, d-nii P. Cosma și I. Mețianu au fost oropiți și luați în zeflemea. Cel dintăiu după-ce 'și-a terminat studiile gimnasiale a urmat drepiturile în Oradea-mare și prin 1858—9 s'a dus la Pesta spre completarea studiilor sale. Aici însă a fost mai mult cântăreț la biserica greco-română, decăt student. Stabilindu-se ca avocat în Beiuș, aici a fost gingiul și încuragiat prin umilire și supunere oarbă; — I. Mețianu, ca student în Brașov, a fost în casa decedatului Iacob Murășianu, între mai mulți băieți de familie boerească; aici dînsul a fost un fel de camerier al tovarășilor sei, fiu de domni. Un an căt fusese în Pesta ca student în filosofie a fost desconsiderat. În urmă vędundu-se preot a observat umilirea cu care 'i-se supun oamenii sei; — eacă mediul cel mai propriu pentru cultivarea șireteniei și a vanității în grad înalt, eată punctul esențial în judecarea acestor bărbai.

Cu cinismul și îndrăsnăla ce e proprie tuturor oamenilor incultii în bună stare fiziologică, cu șiretenia și vanitatea dezvoltate aproape unilateral în perioada copilăriei, și cu puțină sperială de cultură occidentală, d-lor P. Cosma și I. Mețianu nu le-a fost de loc greu să se ridice în această țeară nenorocită, pe umeri masselor române și ai prietenilor lor până la cele mai înalte posturi.

Chiar în timpul din urmă, prin ce alte cătății s'au distins acesti oameni dacă nu prin un cinism revoltător, prin șiretenie și vanitate?

Că sînt prea din cale afară îndrăsnă numai cine nu 'i cunoaște nu o scie!

Că sînt șireți, o dovadă găsim în psihologie. Durerea și alte patimi triste relaxează arterele, slăbesc inima, abat privirea, turbură digestiunea. Câte momente de durere și de tristețe, încă violent manifestate, n'au avut dîșși în cariera lor bisericească și politică!

Că sînt vanitoși, numai cine nu le-a vędut docilii lor "băieți buni" și pofa fără samen de a fi cu ori-ce preț în fruntea mișcării politice și culturale, poate fi în îndoală.

Ca să ai încrederea unei mulțimi de oameni, ca să poți influența această mulțime, ca să faci ce vrei din ea trebuie să scii câștiga această încredere și influență. Și această încredere și influență se câștigă în două moduri: consciu și inconsci.

Câștigi în mod consciu încredere și influență asupra unei mulțimi când, om cult fiind, scii începe legătura aceasta tocmai dela nivelul intelectual al mulțimii, când poți stringe apoi și întări această legătură. Câștigi în mod inconsci încrederea și influența unei mulțimi când tu însuși ești o expresiune fidelă a nivelului intelectual al acestei mulțimi.

A conduce masele, într-o țeară mai cu samă incultă, este enorm de greu pentru un om cult; din contră, e foarte ușor pentru un om fără multă cultură. Odată sus însă, omul mediocre lucrează în cercuri mici, omul cult în cercuri mari; unul are o perspectivă de unde își poate da samă de o singură localitate numai, celalalt are o perspectivă de unde își poate da samă de o întreagă mișcare politică și culturală; unul calculează numai cu prezentul, celalalt are totdeauna în vedere și viitorul. Și una e judecata aceluia care lucrează cu date puține și fracționate, alta judecata celui care lucrează cu date multe și întregi.

Ca ori-ce om fără multă cultură, d-nii P. Cosma și I. Mețianu s'au impresionat întotdeauna de tot ce-i încungură mai distins cu egală încredere pentru argumente. Luați un student de gimnasiu, duceți-l la un tribunal unde pledează doi advocați buni. 'I-se va pără acestui student, care nu are puterea de a cântări argumentele aduse, că amândoi advocații au dreptate, deși unul s'a putut servi în pledoaria lui numai de fisme.

A trebuit timp mai îndelungat, un abus de lung șir de ani de lesne credința poporului nostru, ca acesti doi oameni, unul din naționalist infocat, celalalt din ortodox pronunțat, să se facă în cele din urmă agenți guvernamentali. Dar' la d-lor această schimbare, admit ca circumstanță atenuantă, e o consecență inconscie a vanității lor lesate. Și aci stă nenorocirea. Aci se vede și se simte, că judecata d-lor P. Cosma și I. Mețianu d-lor P. Cosma și I. Mețianu d-lor P. Cosma și I. Mețianu nu este în sferile largi și senine.

Adrian Cașolțanu.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 15 Martie st. v.

Dilele din urmă s'au răspândit o mulțime de faime despre noue concentrări de trupe rusesci la granițele austriace. "Corespondența rusească" aduce o telegramă din Petersburg, în care se spune că toate acele faime sînt nebasate și se asigură, că în timpul din urmă nu s'au întemplat nici s'a proiectat vre-o întărire ori vre-o concentrare mai însemnată de trupe. Chiar și oficiul "Journal de St. Petersburg" desminte în cel mai categoric mod faimele ce le-au răspândit foile străine despre noue concentrări de trupe rusesci. Noi nu putem scđ, dacă faimele acele ori desmintirile din urmă sînt adevărate. Ce e drept, "din parte autoritativă" se asigură, că cercurile oficiale din Petersburg cred în posibilitatea unei resolvări pacifice a cestiunii bul-

gare. Cum crede însă Rusia, că se va pute această, nimeni nu o scie.

Într-aceste foile rusesci continuă a ilustra situația de schimbată dela moartea împăratului Wilhelm încoace. Principele Bismarck — expun ele cam în unanimitate — nu va mai hotărî altcum singur în politica germană relativ la Bulgaria, acum trebuie să se țină cont și de voința personală a împăratului Frideric.

"Novoie Vremia" vrea să scie, că în Viena se crede, că amestecul acestei voințe va sili pe cabinetul din Viena a lucra într'altă direcțiune, de cum diplomații austro-ungari se ținau îndreptățiți a spera. Aceasta trebuie să producă deocamdată o stagnare în cestiunea bulgară, fiind foarte posibil, că Berlinul va exercia asupra Italiei și poate chiar și asupra Angliei o învoiere de o astfel de natură, că aceste puteri își vor schimba atitudinea față cu prințul de Coburg. Înainte de a veni cestiunea bulgară în curgere trebuie să se lămurească de o parte raporturile dintre Austro-Ungaria și Germania și de alta parte cele din Germania și Rusia.

Căt privește pregătirile militare în Bulgaria, ȕiarului "Fremdenblatt" 'i-se comunică din Sofia: Este cunoscut, că aproape toate trupele turcesci din Adrianopol s'au concentrat înspre granița bulgară sudică și că în giurul lui Mustapha-Pașa se fac unele pregătiri. Provisiunea de arme este pregătită și pusă la dispozițiune. Aproape 300 de vagoane s'au transportat ȕilele trecute în deosebite puncte strategice ale țerii. Fortificațiunile dela Varna și Burgas se reparază și se observă dislocări și concentrări de trupe. În ȕilele din urmă s'au ținut de repește-ori consilii de ministri în prezența principelui. Se vede că aici se fac pregătiri pentru toate eventualitățile. În general încă nu se observă nici o temere de rășboiu.

Politica externă a României.

Discursul d-lui I. C. Brătianu, președintele consiliului de ministri.

Rostit în ședința camerei dela 10 Martie.

Domnilor!

Nu m'am urcat la tribună ca să vă fac un lung discurs. On. dl Blaremburg, care a voit să desvoalte înaintea d-voastre programul unei noue politici, negreșit, că a putut să aibă trebuința a ocupa tribuna oare întregi; dar' eu, care mă țin de același program, pe care d-voastre îl cunoașteți și l'ați aprobat în totdeauna, se înțelege, că nu am nevoie de a vă face o lungă cuvântare.

Domnilor! S'e vă spun drept; când am cetit textul interpelării ce 'mi-a anunțat dl Blaremburg, deși sciam, că d-sa are un capital literar foarte mare, un talent oratoric foarte ascuțit, o imaginațiune foarte feundă, cu toate acestea nu m'asteptam ca imaginațiunea d-sale să-l ducă până acolo încăt să creadă, că vorbesce dela tribuna parlamentului Englieterei și se nee pe noi, adecă pe d-sa și pe mine, drept un Aberdeen, un Palmerston, un Russell, drept acei mari bărbai de stat, care au marcat acea epocă frumoasă, când Englieterea avea o politică foarte accentuată și foarte puternică.

Aberdeen, când era întropat care sînt rezultatele politice sale în Europa, răspundea; am deslipit o parte din Turcia și am făcut regatul Greciei, ca să servească de model celorlalte popoare din Orient, care vor voi să se emancipeze.

Dar' când m'am întors la realitatea în care ne aflăm, când sciu, că atât dl Blaremburg cât și eu, nu sîntem nici Palmerston, nici Aberdeen, v'e mărturisesc, domnilor, că 'mi-a rămas o tristă impresiune din dezvoltarea acestei interpelări, care ne-ar pute face ridicoli în străinătate, când s'ar ceti acolo, că noi ne inchipuim aici pe malurile Dâmboviții, că nimic nu se poate face în Europa fără alianța noastră, fără consentimentul nostru.

Domnilor, dacă cuvântarea d-lui Blaremburg s'ar fi mărginit numai la efectele de optică ale imaginațiunii d-sale, m'aș fi mărginit și eu a răspunde numai prin acele puține cuvinte, prin care am răspuns în totdeauna în privința politicei noastre externe și aș fi repetit și de astădată, că programul politicei noastre este să nu provocăm pe nimeni, să nu jignim interesele nici unui stat, dar' să le apărăm pe ale noastre când sînt atacate. (Aplause.)

Astăzi, domnilor, este un fapt constatat de Europa întreagă, că noi sîntem în Europa un element de ordine și de civilizațiune, că sîntem un stat, care ocupă un loc important în echilibrul Orientului, că sîntem un stat, care prin dezvoltarea sa pacifică, poate servi

de seamă, apoi se culcă lângă Joe, care dormia din răspuri.

Kennedy își aprinse țigara liniștit, în vreme-ce își freca ochii, care 'i-se închideau consecuent. El se aședă într'un unghiu al gondolei și începă să fumeze cu vehemență, pentru de a-și alunga somnul.

Tăcere absolută domnia în giurul lui, un vânt ușor mișca virfurile copacilor și legăna lin "Victoria", ca-și-când ar fi voit să adoarmă pe vênătorul. Acesta voia să se opună, aruncă câteva priviri în întunecere, fără de a vedea însă ceva, și frânt de oboseală în sfîrșit adormi.

Căt a petrecut el astfel nu 'și-a putut da samă, când fu trezit deodată prin nise pocnituri strani.

El sări în picioare și se frecă la ochi. O dogorie intensivă îl lovi în față. Codrul era în flacări.

— Foc, foc! — strigă dînsul, fără de a pricepe încă bine ce se petrece.

Tovarășii lui se ridicară.

— Ce s'a întemplat? — întrebă Samuil.

— Foc, — ȕise Joe, — dar' cine poate.

În momentul acesta răsună un urlet sêlbatec de sub copacii iluminați într'un mod îngrozitor.

— Aha, sêlbatecii! — exclamă Joe, — ei au pus foc la pădure pentru de a ne arde cu siguranță.

Institut tipografic în Sibiu.

[500] 55

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar **30 cr.** sau **60 bani.**
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a noué mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peștor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătorea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin pécurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barcianu, d. in. paroch gr.-or. in Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar. Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- 4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 5. Protocoale de zálogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- 8. Filera de înmânare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- 12. Testimonii de școală 7 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886. DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886 Despre procedura disciplinară. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b. Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886: Despre comune. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiu								
Tren de părăsire	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de părăsire	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de părăsire	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de părăsire	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de părăsire	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	
Viena	11.10	7.40																						
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal																			
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș																			
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov																			
Oradea mare	4.18	7.01	8.35	1.46	Feldioara	4.01	7.20																	
Vărad-Velenceze		7.11	9.12	2.01	Apatia	4.47	7.57																	
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Ágostonfalva	5.28	8.24																	
Mező-Telegd			9.39	2.19	Fugyi-Vásárhely	5.59	8.47																	
Rév			7.41	10.17	Homorod	6.49	9.24																	
Bratca			8.10	11.36	Hașfalău	8.35	10.37																	
Bucia				12.16	Sighișoara	9.12	11.—																	
Cincia				12.54	Elisabetopole	9.56	11.34																	
Huiedin				9.04	Medias	10.37	12.03																	
Stana				9.34	Copsa mică	10.59	12.18																	
Aghirș				3.40	Micăsasa	11.16	12.26																	
Ghirbău				3.40	Blaj	11.37	12.42																	
Nădășel				4.15	Crăciunel	12.16	1.11																	
Cluj				4.36	Teiuș	12.38	1.23																	
Apahida				4.55	Aiad	1.51	2.06																	
Ghirș				5.26	Vințul de sus	2.18	2.27																	
Cucerdea				10.34	Uioara	2.48	2.49																	
Uioara					Cucerdea	2.56	2.56																	
Vințul de sus					Ghirș	3.14	3.12																	
Aiad					Apahida	4.01	3.76																	
Teiuș					Cluj	5.28	5.01																	
Crăciunel					Nădășel	5.56	5.21																	
Blaj					Ghirbău	6.37	6.01	8.—																
Micăsasa					Aghirș	6.58	6.19	8.36																
Copsa mică					Stana	7.14	7.12	8.36																
Medias					Huiedin	7.29	7.30	8.36																
Elisabetopole					Cincia	7.56	7.41	8.36																
Sighișoara					Bucia	8.18	8.20	8.36																
Hașfalău					Bratca	8.58	8.46	8.36																
Homorod					Rév	9.15	9.20	8.36																
Ágostonfalva					Mező-Telegd	9.34	9.37	8.36																
Apatia					Fugyi Vársárhely	9.52	9.52	8.36																
Feldioara					Vărad-Velenceze	11.04	9.11	8.36																
Brașov					Oradea mare	11.19	9.16	10.55	4.47															
Timiș					P. Ladány	1.15	10.37	1.23	7.30															
Predeal					Szolnok	3.29	12.20	3.24	5.25															
București					Budapesta	6.33	2.15	7.45	10.—															
					Viena	2.50	8.—	6.05																

Nota: Numeri încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.